

РЕШЕНИЕ

№ 661

гр. Русе , 03.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, VIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в публично заседание на четвърти август, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Ивайло Д. Иванов

при участието на секретаря Елисавета Янк. Янкова
като разгледа докладваното от Ивайло Д. Иванов Гражданско дело № 20214520101866 по описа за 2021 година

Ищцата КР. П. СТ. твърди, че е работила в ответното дружество на длъжност „Работник. Производства на вина от грозде”. Общото ѝ прослужено време при ответника е 16 години, 10 месеца и 20 дни, като трудовото ѝ правоотношение е прекратено на дата 21.09.2020г., на основание чл.327, ал.1, т.12 от КТ – с писмено заявление, поради придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл.68а от КСО. Поради това и на основание чл.222, ал.4 от КТ, ответното дружество ѝ дължи обезщетение в размер на 6 брутни трудови възнаграждения в общ размер на 4 633.56 лева, като част от това обезщетение ѝ било заплатено – сумата от 1 371.73 лева. На 01.10.2020г. страните сключили споразумение, с което „Винпром Русе Трейд” ЕООД са се задължили да изплатят обезщетението на части, както следва: 1 033.56 лева до края на м.октомври 2020г.; 1 200.00 лева в срок до 30.11.2020г.; 1 200.00 лева в срок до 31.12.2020г. и 1 200.00 лева в срок до 31.01.2021г. След като трудовото ѝ правоотношение е било прекратено на 21.09.2020г., между страните отново е възникнало трудово правоотношение на 21.09.2020г., което е било прекратено на 28.10.2020г., като трудовото възнаграждение на ищцата за месец октомври 2020г. в размер на 592.60 лева не ѝ е било заплатено от ответника. Поради това моли съда да постанови решение, с което да осъди ответното дружество да ѝ заплати сумите от 3 261.83 лева, представляваща обезщетение по чл.222, ал.4 от КТ; 139.53 лева, представляваща лихва за забава върху главницата на обезщетението по чл.222, ал.4 от КТ за периода от 31.10.2020г. до 02.04.2021г. и 20.25 лева, представляваща лихва за забава върху главницата на дължимото се трудово възнаграждение за м.октомври 2020г. за периода 30.11.2020г. до 04.04.2021г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на иска до окончателното ѝ изплащане. Претендира и направените по делото

разноски.

Съдът, като взе предвид изложените от ищцата в исковата молба фактически обстоятелства, на които основава претенциите си и формулираните петитуми, квалифицира правно предявените обективно съединени иски по чл.222, ал.4, чл.245, ал.2 от КТ и чл.86 от ЗЗД.

Ответникът „Винпром Русе Трейд“ ЕООД със седалище и адрес на управление: гр.Русе, бул.„Трети март“ № 44, представлявано от управителя Николай Ангелов Чолаков, оспорва изцяло предявените иски, като твърди, че до момента не е получавал никакви покани от ищцата за заплащане на претендираните от нея парични суми, нито тя е предявявала никакви финансови претенции.

От събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

По делото не спори, че ищцата е работила в ответното дружество на длъжност „Работник. Производства на вина от грозде“ и общото ѝ прослужено време при ответника е 16 години, 10 месеца и 20 дни, като трудовото ѝ правоотношение е прекратено на дата 21.09.2020г., на основание чл.327, ал.1, т.12 от КТ – с писмено заявление на работника, поради придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл.68а от КСО, а поради това и на основание чл.222, ал.4 от КТ, ответното дружество дължи на К.С. обезщетение в размер на 6 брутни трудови възнаграждения в общ размер на 4 633.56 лева, което изрично е отразено в заповед № 17/21.09.2020г. за прекратяването на трудовото правоотношение. Част от обезщетението по чл.222, ал.4 от КТ е било заплатено на ищцата – сумата от 1 371.73 лева, което тя признава в исковата си молба. На 01.10.2020г. страните сключили споразумение, с което „Винпром Русе Трейд“ ЕООД са се задължили да изплатят обезщетението на части, както следва: 1 033.56 лева до края на м.октомври 2020г.; 1 200.00 лева в срок до 30.11.2020г.; 1 200.00 лева в срок до 31.12.2020г. и 1 200.00 лева в срок до 31.01.2021г. След като трудовото правоотношение с К.С. е било прекратено на 21.09.2020г., между страните отново е възникнало трудово правоотношение на 21.09.2020г., което е било прекратено на 28.10.2020г. със заповед № 18/28.10.2020г. на ответното дружество на основание чл.325, ал.1, т.1 от КТ – по взаимно съгласие.

От заключението на изготвената по делото съдебно-икономическа експертиза се установява, че брутното трудово възнаграждение на ищцата за м.октомври 2020г. е в размер на 758.05 лева, а след приспадане на задължителните лични осигурителни вноски в размер на 99.61 лева и данъка по ЗДДФЛ 10% - 65.84 лева, чистата сума за получаване от ищцата е 592.60 лева. Това трудово възнаграждение е платено изцяло от ответника след предявяването на иска, с две частични плащания, както следва по дати и суми: На 28.06.2021г. с банков превод по разплащателната сметка на ищцата е платена сумата от 200.00 лева, като за основание на превода е посочено „Заплата м.10.2020г.“ и На 06.07.2021г. с банков превод по разплащателната сметка на ищцата е платена сумата от

392.60 лева, като за основание на превода е посочено „Заплата м.10.2020г.". Към датата на образуване на настоящото дело 05.04.2021г. дължимото нетно трудово възнаграждение на ищцата за м.октомври 2020г. е незаплатено. Лихвата за забава върху дължимата чиста сума на трудово възнаграждение на ищцата за м.октомври 2020г. в размер на 592.60 лева, изчислена за периода от 01.12.2020г. до 04.04.2021г. е в размер на 20.58 лева. Първото трудово правоотношение с ищцата е прекратено със заповед № 17/21.09.2020г., считано от 21.09.2020г. Следователно месецът предхождащ месеца на прекратяване на трудовото правоотношение е месец август 2020г. От представеното от ответното дружество извлечение от ведомостите за работната заплата на дружеството за месец август 2020г. – фиш на ищцата за м.август 2020г. се установява, че тя е отработила пълен месец и брутно ѝ трудово възнаграждение за м.август 2020г., включващо възнагражденията с постоянен характер е на стойност 772.26 лева, определено както следва: основно месечно трудово възнаграждение в размер на 610.00 лева и допълнително възнаграждение за трудов стаж и професионален опит 26.6% - 162.26 лева. Обезщетението по чл.222, ал.4 от КТ на ищцата в размер на 6 брутни трудови възнаграждения е равно на 4 633.56 лева. Това обезщетение е освободено от облагане с данъци и осигуровки. Преди предявяването на иска за това обезщетение, ответното дружество е заплатило на ищцата част от него в размер на 1 371.73 лева. Остатъкът на незаплатеното обезщетение по чл.222, ал.4 от КТ на К.С. е в размер на 3 261.83 лева. Лихвата за забава върху дължимата и неизплатена сума на обезщетението по чл.222, ал.4 от КТ изчислена за периода от 01.11.2020г. до 02.04.2021г. е в общ размер на 185.89 лева.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът прави следните правни изводи:

Безспорно се установява, че страните са били обвързани от трудово правоотношение, като ищцата е работила в ответното дружество на длъжност „Работник. Производства на вина от грозде" и общото ѝ прослужено време при ответника е 16 години, 10 месеца и 20 дни, като трудовото ѝ правоотношение е прекратено на дата 21.09.2020г., на основание чл.327, ал.1, т.12 от КТ – с писмено заявление на работника, поради придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл.68а от КСО. След като трудовото правоотношение с К.С. е било прекратено на 21.09.2020г., между страните отново е възникнало трудово правоотношение на 21.09.2020г., което е било прекратено на 28.10.2020г. със заповед № 18/28.10.2020г. на ответното дружество на основание чл.325, ал.1, т.1 от КТ – по взаимно съгласие.

При забавено плащане на трудовото възнаграждение се дължи обезщетение в размер на законната лихва, считано от датата на падежа. Задължението на работодателя е срочно и същият е поставен в забава от първо число на месеца, следващ месеца, за който се дължи трудовото възнаграждение. Лихвата за забава се определя на база законната лихва, установена за страната – чл.245, ал.2 от КТ. Видно от заключението на изготвената по делото съдебно-икономическа експертиза е било налице неизпълнение на задължението на

работодателя за заплащане трудовото възнаграждение на ищцата за м.октомври 2020г. Същото е в брутен размер на 758.05 лева, а след приспадане на задължителните лични осигурителни вноски в размер на 99.61 лева и данъка по ЗДДФЛ 10% - 65.84 лева, чистата сума за получаване от ищцата е 592.60 лева. Това трудово възнаграждение е платено изцяло от ответника след предявяването на иска, с две частични плащания, както следва по дати и суми: На 28.06.2021г. с банков превод по разплащателната сметка на ищцата е платена сумата от 200.00 лева, като за основание на превода е посочено „Заплата м.10.2020г.” и на 06.07.2021г. с банков превод по разплащателната сметка на ищцата е платена сумата от 392.60 лева, като за основание на превода е посочено „Заплата м.10.2020г.”. Т.е. за периода 01.12.2020г. до 04.04.2021г. ответното дружество е било в забава за изплащане на дължимото се на ищцата трудово възнаграждение за м.октомври 2020г., поради което и дължи лихва за забава върху главницата за този период. Искът за осъждането на ответника да заплати обезщетение за забава в размер на законната лихва е доказан по своето правно основание. По отношение на неговия размер, съдът взе предвид заключението на съдебно-икономическата експертиза, съгласно която лихвата за забава върху дължимата чиста сума на трудово възнаграждение на ищцата за м.октомври 2020г. в размер на 592.60 лева, изчислена за периода от 01.12.2020г. до 04.04.2021г. е в размер на 20.58 лева. Този иск следва да се уважи изцяло до претендирания от ищцата размер 20.25 лева

Съгласно чл.222, ал.3 от КТ при прекратяване на трудовото правоотношение, след като работникът или служителът е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, независимо от основаниято за прекратяването, той има право на обезщетение от работодателя в размер на brutното му трудово възнаграждение за срок от 6 месеца, ако е работил при същия работодател през последните 10 години от трудовия му стаж. По делото не се спори, а и от представените доказателства се доказва, че ищцата е работила при ответника е 16 години, 10 месеца и 20 дни, както и че трудовото ѝ правоотношение е било прекратено на дата 21.09.2020г., на основание чл.327, ал.1, т.12 от КТ – с писмено заявление на работника, поради придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл.68а от КСО. Поради това предявеният иск е доказан по своето правно основание, а и в заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение на ищцата изрично е посочено, че ѝ се дължи обезщетение по чл.222, ал.4 в размер на шест brutни заплати в общ размер 4 633.56 лева. На 01.10.2020г. страните сключили споразумение, с което „Винпром Русе Трейд” ЕООД са се задължили да изплатят обезщетението на части, както следва: 1 033.56 лева до края на м.октомври 2020г.; 1 200.00 лева в срок до 30.11.2020г.; 1 200.00 лева в срок до 31.12.2020г. и 1 200.00 лева в срок до 31.01.2021г. Както в исковата молба се признава от ищцата, така и от заключението на съдебно-икономическата експертиза е видно, че преди предявяването на иска за това обезщетение, ответното дружество е заплатило на ищцата част от него в размер на 1 371.73 лева. Остатъкът на незаплатеното обезщетение по чл.222, ал.4 от КТ на К.С. е в размер на 3 261.83 лева. Този иск като основателен и доказан по размер следва да се уважи изцяло. Върху главницата на обезщетението по чл.222, ал.4 от КТ, следва да се присъди законна лихва,

считано от датата на предявяването на иска – 05.04.2021г. до окончателното ѝ изплащане.

Паричното задължение на работодателя по чл.222, ал.4 от КТ е от вида на “обезщетенията” по чл.86 от ЗЗД и при липса на изрична законова уредба относно наличието на падеж или срок за изплащането му, е безсрочно и дължимо след покана. В случая обаче между страните е била сключено споразумение от 01.10.2020г., с което „Винпром Русе Трейд” ЕООД са се задължили да изплатят на ищцата обезщетението по чл.22, ал.4 от КТ на части, както следва: 1 033.56 лева до края на м.октомври 2020г.; 1 200.00 лева в срок до 30.11.2020г.; 1 200.00 лева в срок до 31.12.2020г. и 1 200.00 лева в срок до 31.01.2021г. От заключението на съдебно-икономическата експертиза е видно, че преди предявяването на иска за това обезщетение, ответното дружество е заплатило на ищцата част от него в размер на 1 371.73 лева. Т.е. с тази парична сума е била изплатена изцяло първата вноска по споразумението и част от втората, която е с падеж 30.11.2020г. С неплащането на втората вноска в пълен размер, именно от дата 30.11.2020г. ответникът е изпаднал в забава и дължи лихва за забава върху главницата от 3 261.83 лева за периода 30.11.2020г. до 02.04.2021г. По отношение на нейния размер, съдът намира, че следва да го определи по своя преценка на основание чл.162 от ГПК и след използване на компютърна програма за изчисление на лихви, а именно в размер на 112.35 лева. До този размер и за този период искът следва да се уважи, а в останалата му част за периода 31.10.2020г. до 29.11.2020г. и в частта от 112.35 лева до пълния предявен размер от 139.53 лева, искът следва да се отхвърли като неоснователен.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК и предвид уважаването на предявените искове, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцата направените по делото разноски в размер на 1 320.50 лева – заплатено възнаграждение на редовно упълномощения адвокат. Въпреки частичното отхвърляне на единия от исковете за лихвата за забава, съдът намира, че разноските следва да се присъдят в пълен размер, тъй като отхвърлената част е незначителна.

На основание чл.78, ал.6 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати по бюджетната сметка на Районен съд – гр.Русе, държавна такса върху уважените размери на предявените искове от 135.78 лева, както и направените по делото разноски за възнаграждение на вещо лице в размер на 250.00 лева.

На основание чл.242, ал.1 от ГПК следва да се допусне предварително изпълнение на настоящото съдебно решение по отношение на присъденото обезщетение и лихви за забава, тъй като са налице законопредвидените предпоставки за това.

Мотивиран така и на основание чл.235 и сл. от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Винпром Русе Трейд” ЕООД със седалище и адрес на управление: гр.Русе, бул.”Трети март” № 44, ЕИК 204672816, представлявано от управителя Николай Ангелов Чолаков, да заплати на КР. П. СТ. от гр.Русе, ул.”Ради Иванов”, с ЕГН: *****, сумите от 3 261.83 лева /три хиляди двеста шестдесет и един лева и осемдесет и три стотинки/, представляваща обезщетение по чл.222, ал.4 от КТ; 112.35 лева /сто и дванадесет лева и тридесет и пет стотинки/, представляваща лихва за забава върху главницата на обезщетението по чл.222, ал.4 от КТ за периода от 30.11.2020г. до 02.04.2021г. и 20.25 лева /двадесет лева и двадесет и пет стотинки/, представляваща лихва за забава върху главницата на дължимото се трудово възнаграждение за м.октомври 2020г. за периода 30.11.2020г. до 04.04.2021г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 05.04.2021г. до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от 1 320.50 лева /хиляда триста и двадесет лева и петдесет стотинки/ – направени по делото разноси за заплатено адвокатско възнаграждение.

ОТХВЪРЛЯ предявения от КР. П. СТ. от гр.Русе, ул.”Ради Иванов”, с ЕГН: *****, против „Винпром Русе Трейд” ЕООД със седалище и адрес на управление: гр.Русе, бул.”Трети март” № 44, ЕИК 204672816, представлявано от управителя Николай Ангелов Чолаков, иск за претендираната лихва за забава върху главницата на обезщетението по чл.222, ал.4 от КТ за периода от 31.10.2020г. до 29.11.2020г. и в частта от 112.35 лева /сто и дванадесет лева и тридесет и пет стотинки/ до пълния предявен размер от 139.53 лева /сто тридесет и девет лева и петдесет и три стотинки/, като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОСЪЖДА „Винпром Русе Трейд” ЕООД със седалище и адрес на управление: гр.Русе, бул.”Трети март” № 44, ЕИК 204672816, представлявано от управителя Николай Ангелов Чолаков, да заплати по бюджетната сметка на Районен съд – гр.Русе, сумата от 385.78 лева /триста осемдесет и пет лева и седемдесет и осем стотинки/ - държавна такса върху уважените размери на предявените иски и направени по делото разноси за възнаграждение на вещо лице.

ДОПУСКА предварително изпълнение на настоящото съдебно решение по отношение на присъденото обезщетение по чл.222, ал.4 от КТ и присъдените лихви за забава.

ДА СЕ ИЗДАДЕ на ищцата изпълнителен лист за присъденото обезщетение по чл.222, ал.4 от КТ и присъдените лихви за забава.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Русенски окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Русе: _____